

Vagn Bro: Ja, vi står jo nu ved de gamle politikassers, om jeg så må sige, endelige jordfæstelse. Jeg havde egentlig foretrukket en modernisering, der svarede til tidens tarv, og selv om det altså ikke sker ved en lovtekst, vil jeg gerne slå fast, at det de facto er det, der sker ved den betænkning, som blev afgivet den 15. maj i år, og som er tiltrådt af samtlige medlemmer af udvalget. Udtalelserne heri og den lov, der nu vedtages, må derfor, indtil anden lovgivning vedtages, binde ikke alene den nuværende justitsminister, men også de følgende og efter min mening også finansudvalget som udtryk for folketinget.

Når dette er slået fast, har jeg i og for sig ikke meget at føje til. Det, der sker, er, at politiet — i stedet for at have særlige indkomster gennem politikasserne — fremtidig skal tage beløbet af statskassen, men det slås fast i betænkningen, hvilke områder man har ønsket at give politiet til disposition.

Jeg havde altså i og for sig foretrukket en lov, hvorefter vi havde faste regler for de særlige ydelser til politiet, der jo har det til forudsætning, at politiet her i Danmark har en helt anden administrativ stilling end mange andre landes politi. Overøvrigheden — amtmændene — har jo deres beføjelser, og politimestrene har som underøvrighed deres særlige beføjelser over for befolkningen. Da politiet netop udadtil i forhold til befolkningen står som en slags administrative embedsmænd, har hele udvalget ønsket at sørge for, at politiet inden for de 12 områder, som her er nævnt, opnåede den samme stilling som tidligere.

Jeg vil ikke rippe op i fortiden, men da det i lovforslagets bemærkninger nævnes, at politikasserne har været udsat for stadig kritik, må jeg sige, at det har jeg aldrig mærket; der har været kritik af meget høje embedsmænd, men kritik ude i juridiktionerne har jeg aldrig nogen sinde følt. Derfor har vi nu også opregnet de 12 grupper, som skal fortsættes som hidtil.

Jeg skal slutte med at slå fast, at hele udvalget altså er enedes om — jeg citerer 6 linjer i betænkningen —:

„Det bemærkes herved, at udvalget er af den opfattelse, at denne nyordning kan og bør tilrettelægges på en sådan måde, at den principielt ikke medfører nogen indskrænkning i politimestrenes dispositionsbeføjelser.“

Dette må jeg forstå dels som en anerkendelse af hidtidig praksis i politikredsene, dels således, at der med hensyn til de 12 punkter, der er nævnt i betænkningen, de facto ikke vil ske nogen ændring.

Jeg er ganske enig i betænkningens ord om, at i det første halve år må ministeren søge at skaffe dækning hos finansudvalget, men jeg synes, det er rimeligt, at vi lader ordningen træde i kraft så tidligt som 1. oktober i år.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Poul Møller: På den konservative folketingsgruppes vegne vil også jeg anbefale de ændringsforslag, som udvalget er enedes med den højtærede justitsminister om, og jeg vil naturligvis også med den største glæde anbefale lovforslaget til vedtagelse med disse ændringer. Jeg tror, ændringerne er af en lovteknisk praktisk karakter, der gør loven mere administrabel, end den ville være blevet, hvis man havde fulgt det i efteråret fremsatte lovforslag. Det mål, vi stillede os med lovforslaget, er nået gennem ændringsforslagene, og det er vi tilfredse med. Målet var først og fremmest at få disse politikassemidler ind under normal bevillingsmæssig kontrol og under normal revision, og det sker altså nu.

Jeg vil gerne tilføje som et tilsagn også fra vor side, at de praktiske politimæssige opgaver, som tidligere har været finansieret igennem politikasserne, er vi naturligvis rede til at fastholde gennem